

Kl. 16:01

Sophie Hæstorp Andersen (S):

En af de forbedringer, man kan se i sundhedsvæsenet, når man ser på de nyeste tal for ventetider, er, at patienter, der har grå stær og ønsker en grå stær-operation, kan vente i 43 uger, altså knap 11 måneder, frem for 32 uger som i 2002, da regeringen lige var kommet til. Det er jo virkelig en stor forbedring. Og det sker jo på trods af, eller måske netop på grund af, at den her regering har indført en behandlingsgaranti efter 1 måned, der betyder, at rigtig mange læger bi-jobber eller helt er forsvundet ud af sundhedsvæsenet for at stå og arbejde på private klinikker, og at den har ført en erhvervs politik, der betyder, at de private klinikker er blevet overbetalt i den grad, at vi jo kunne have fået langt mere sundhed for pengene, hvilket Rigsrevisionen har slået fast.

Jeg vil egentlig godt høre den konservative ordfører fortælle lidt om, hvad baggrunden var for, at De Konservative selv var ude og påpege, at de her takster var for høje, og om man er tilfreds med, hvordan det ser ud nu.

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:03

Mike Legarthe (KF):

Vores simple synspunkt var, at vi skulle sørge for at få mest muligt for pengene. Det var sådan set et udtryk for det. Så synes jeg, at det er en anelse populistisk at bruge de tal om ventelister, for alle ved jo, at de ser sådan ud, fordi der var en strejke og der opstod en kæmpe pukkel. Man har ikke fået afviklet de ventetider endnu. For sagen er jo den, at ventetiderne er blevet kortere.

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:03

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Men det er jo ikke spor populistisk, for faktum er jo, at ventetiderne var kortest i 2006, 2 år før sygehuskonflikten, men så steg de – ikke under konflikten, men før konflikten – 1,3 uger, og det vil sige, at det ikke var sygehuskonflikten, der lavede en uoverstigelig pukkel, som man stadig væk ikke har fået bugt med.

Faktum er jo, at der, hvor de er steget aller mest, har været, da regeringen indførte behandlingsgaranti efter 1 måned, en garanti, som ingen læger, medmindre de er ansat i det private, kan stå inde for. Faktisk siger de fleste, at det gi-

ver en dårligere behandling eller en overbehandling af patienterne, og samtidig med at man har overbetalt, har det jo også givet et incitament til, at man nu behandler en masse patienter, som har lidt mere banale lidelser, hvorimod der stadig væk er 15.000 hjertepatienter, der venter på bare at få en behandling – en anelse mere livstruede.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:04

Mike Legarthe (KF):

Vi har altid prioriteret højt, at der er en valgmulighed, og det er den garanti og den valgmulighed, vi har haft, som er indbygget i det her system, og jeg forstår ikke rigtigt retorikken om, at vi ikke skulle have gjort mere. Det ene nøgletal efter det andet fortæller jo, at der er sket fremgang på sundhedsområdet, eksempelvis med hensyn til antal operationer, flere læger ansat, flere sygeplejersker ansat, og hvis baggrunden for det, spørgeren her henviser til, skulle være private midler i forhold til offentlige midler, skal vi huske, at der altså rent faktisk, for hver gang der bruges 100 kr. i det offentlige system, kun bruges 1,50 kr. i det private. Så vi støtter fuldt op om det system, vi har.

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 16:05

Line Barfod (EL):

Jeg kunne forstå på hr. Mike Legarths svar før til hr. Frank Aaen, at De Konservative ikke mener, at regeringen har begået nogen som helst fejl. Krisen er de andres skyld. Så kan det være, vi en eller anden dag kan få at vide, hvem de andre er, som åbenbart har skyld for alt det, der går galt, når regeringen ikke selv har noget ansvar for noget som helst.

Jeg kunne også forstå på den konservative ordfører, at han ikke mener, at regeringen kan gøre noget anderledes. Det synes jeg da den konservative ordfører skal tage ud og fortælle alle de arbejdsløse, altså at regeringen slet ikke kunne lade være med at give kæmpe milliardskattelettelser igennem de år, regeringen har siddet, til de rigeste i stedet for at investere i at sikre, at vi havde nogle gode grønne job, i at sikre, at vi havde en god velfærd.

Regeringen kunne åbenbart heller ikke lade være med bare at give milliardskattelettelser til de rige og skære ned på ydelserne til de fattig-